

Adspirante Numine Trino

TERTIA

Collegij publici juridici disputatio

Decadem

Positionum ex materia FIDEISSIONIS
depromptarum exhibens

Permissu Incltyi Jureconsultorum ordinis
sub præsidio

Viri Amplissimi & Consultissimi

DN. HENNINGI RENNEMANNI

Papæburg. Saxon. Brunlv. D. JCTi & Profefs. Sen.

Conl. Sax. Dec. Dni. Præceptoris ac Patroni sui me-
ritis honoribus piè colendi

Ad diem April. hora 7. Matutina publica

disquisitioni subijcietur in palastra

Saxonica

à

Respondente

THEODORICO NACHEN.

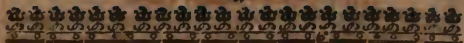
ERFFURT

Typis **GEORGII HERTZII,**

ANNO M. DC. XXXIII.

[The text on this page is extremely faded and illegible. It appears to be a single column of text, possibly a list or a series of entries, but the characters are too light to transcribe accurately.]

TITULUS I.

Fidejussores omnibus obligationibus accedere possunt.

Humana in symbiosi quamvis nonnulli reperiantur qui negotium fidejussionis non solum rei familiari periculosum: ut ex quo multa prædia litigantibus obligata dominos suos permutant, & cedunt in altera jura *Pariben. litig. lib. 1. c. 13. n. 35. Mering. in tract. de fidejuss. c. 1. n. 102. & c. 7. n. 203. Horat. lib. 2. Epist. 2.* & non sine dolore multi heredes bona paterna creditoribus relinquere, & domus paternas deserere coguntur, in quibus majorum imagines aut non videre fixas, aut sanctæ revulsas cernere lugubre est *juxta l. lex qua tutores. 22. vers. nec verò domum. C. de admiss. tut.* Sed etiam contra rationem & conscientiam; cum fidem suam pro alijs obligare nihil aliud sit quam dilapidare, & substantia sua valde abuti *Jason, in l. contra juria. 23. §. fin. ff. de Pact. Martant. disp. 6. n. 13. Gail. 2. obs. 33. n. 15. Hartm. Hartm. obs. præf. tit. 29. n. 7.* Imò & contra ipsa præcepta divina esse introductum, adserere haud erubescant, quorum opinionem sequitur *Conradus Pellicanus Rubragensis ad c. 6. prov. per c. 11. v. 15. c. 17. v. 18. c. 20. v. 16. c. 22. v. 26. c. 27. v. 13. cod. cui & alij adstipulantur per c. 29. Syrac. v. 24. & 25. ijsqve tandem accedit Franc. Petrarcha. de remedi utriusq. fort. lib. 2. c. 14. insignis eos, qui pro alieno debito intercedunt, arguens stultitiæ, dum in hæc verba erumpit:*

Ante oculos damnum est si fias sponsor amici,

Pro magno reputes, solverit ille, lucro.

Hiscæ tamen non obstantibus haud difficulter probandum puto, hunc fidejussionis actum nedum esse honestum & licitum: ut pote sine quo hominum commercia subsistere vix possunt. *arg. l. quod si minor. 24. §. 1. ff. de minor. l. cum plures. 12. §. 1. ff. de admin. & peric. tut.* verum etiam in usu commerciorum, & vita communi omninò primum *Gen. 43. v. 9. Luc. 10. v. 35. 2. Maccab. 12. v. 25. Epist. Paul. ad Philom. v. 19. Saluberimū, Christianæq; dilectioni maximè convenientem; Clariss. Dug. Præf. in disp. de abus. forens. pentad. 1. abus. 2. n. 23.* & necessarium, cum vix unicuique inveniri hominem crediderim, qui amico egenti pecuniā credat, si non dico per alium ipsum reddat de solutione securum; nisi iste creditor sit ho-

- fit homo antiquæ virtutis & fidei, quorum semen hoc tempore ferè
 eradicatum esse conqueritur *Hering. d. loc. n. 18.* Hinc pro eo principi-
 10. pali intercedere solent fidejussores *pr. Inst. de fidejuss.* ita dicti: quod
 fidem suam pro alijs obligent *l. bona fide. 27. §. fin. ff. ad Sc. Vellej. l. Au-*
 11. *reliv. 28. §. legatum. 6. ff. de liber. leg. & obstringant l. 1. C. de fidejuss. sive*
 12. *accommodent l. pen. ff. si quid in fraud. patr. qui & alibi reil. 4. ff. de fide-*
 13. *juss. l. 7. §. 2. de dol. mal. indemnitis promissores l. fin. ff. de reb. cred. l. 1.*
 14. *C. de conven. fise. deb. Mantie. lib. 16. tit. 12. item conditionales debitores*
 15. *vocantur Goedd. ad l. si ita. 150. de V. S. Alibuf. lib. 1. Dicaol. c. 36 n. 8 & o-*
 16. *mnibus obligationibus, sive re, sive verbis, sive literis, sive consensu*
 17. *contractis §. 1. Inst. de fidejuss. l. 1. l. 2. l. Græc. 8. §. 1. & §. 6. D. cod. ex*
 18. *quacunq; etiam causa, tam naturali, quam civili proficiscentibus l. si*
 19. *stipulatur. 6. §. fin. l. 7. d. l. Græc. §. 3. D. cod. Goedd. de contrab. stip. c. 5. concl. 2.*
 20. *& c. 8. concl. 6 & non solum præteritis, sive ante contractis d. l. 1. l. 8. §.*
 21. *3. & §. 6 sed futuris quoq; & contrahendis l. 6. §. fin. d. l. 8. §. 1. & §. 6.*
 22. *de fidejuss. l. non quemadmodum. 35 ff. de judic. invito etiam & ignorante*
 23. *debitore principali accedere possunt l. fidejuber. 30. ff. de fidejuss. l. ex*
 24. *mandato. 20. §. 1. D. Mand. l. ait prætor. 3. §. fin. D. de negot. gest. adeo, ut et-*
 25. *iam pro obligatione ex delicto, vel quasi descendente, intervenire*
 26. *non prohibeantur d. l. Græc. §. sed & si §. ff. d. tit. dummodò causa deli-*
 27. *cti persecutionem habeat pecuniariam l. de custodia. 1. l. Divus Pius 3. ff.*
de cust. & exhib. reor. Unum tamen casum ab hac regula universali ex-
 28. *cipiendum esse Dd. quamplurimi concludunt per 9. tit. C. Ne fidejuss. vel*
 29. *mand. dot. dent. ubi pro dote conservanda fidejussorem nullo modo ad-*
 30. *mittendum, acriter contendunt, quorum tamen opinioni subscribere*
 31. *non placet: Lege enim proditum est, maritum uxori pignus pro dote*
 32. *traderè posse l. quod autem. 7. §. si uxor. 6. D. de don. int. vir. & uxor. cur*
 33. *ergò fidejussorem constituere prohiberetur; cum tamen fidejussor, &*
 34. *pignus non in commodè æquiparentur l. promissor. 21. §. fin. D. de consti,*
 35. *pec. ac præterea indubitatum sit, fidejussorem pro muliere dorem pro-*
 36. *mittente intercedentem efficaciter obligari l. cum dotis. 55. ff. de jur. dot.*
 37. *l. fin. C. ad Sc. Vellej. idem igitur locum sibi quoq; vendicabit à parte*
 38. *mariti fidejussorem obferentis; cum nulla hic diversitatis subsistatio*
 39. *l. 1. §. jubet. 9. de coll. bon. l. ergò. §. additi. §. de fideicom. libert. Faschin. lib. 8.*
 40. *contr. 76. nec ulla lex fidejussionem hanc expressè interdicit: Sed so-*
 41. *luto demum matrimonio illa singularem utilitatem, & efficaciam se-*
 42. *cum*

cum importet *l. si constante. 24. §. quoties. 2. ff. solut. matrim. l. exceptiones. 7. in pr. de excepti. l. un. §. cum autem. 7. C. de rei ux. act. & publicè interfit, mulieres dotes suas ut habeant salvas l. 1. ff. solut. matrim. l. 1. & l. 2. de jur. dot. Hoen in quest. ad Inst. disp. 15. contr. 4. idè contra utilitatem publicam hanc fidejussorem leges prohibuisse non videntur: nec obstat Rubr. C. Ne fidejuss. vel mand. dot. den. illa enim generaliter non est prohibitoria, sed tantum id inhibet, ne mariti fidejussores servandarum dotium exhibere sint compellendi, quod satis evidenter probat l. 2. C. d. tit. & licet ad præstandam fidejussorem, tanquam causam in connubio perfidiam generantem d l. 2. coginequeant. huic tamen dispositioni legum favore nixæ, tanquam privilegio pro se introducto quin renuntiare possint, nullus dubito *l. sed & si quis. 4. §. fin. ff. si quis eaut. l. pen. C. de pact. multa siquidem ab initio peti non possunt, quæ tamen si spontè obferantur, nequaquam sunt reprobanda l. cum illud. 23. §. 1. ff. quando dies leg. arg. d. l. Gracæ. §. à tutore. ff. de fidejuss. pr. Inst. de satid. tut. Arumæu disp. ad ff. de 15. thes. 14. & hæc opinio locum etiam habet de jure Canonico per c. vestras literas. Extr. de don. int. vir. & uxor. Dissent. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 190. n. 43. Cujac. ad Afric. tract. 4. ad l. vir uxori. 17. §. si mulier. ad Sct. Vellej & in parat. C. Ne fidej. vel mand. dot. den. Goedd. de contr. stipul d. c. 6. concl. 23. n. 360. & seqq. Heig. ad §. in omnibus. n. 3. & 4. Inst. de fidejuss. Fachin. lib. 8. contr. c. 76. VVescind. ad d. §. in omnibus. Trenzl. vol. 2. disp. 7. thes. 4. lit. b.**

THEB. II.

Fidejussor pro majore summa quam in principali fuit obligatione fidem suam interponens, ultrâ eam non tenetur.

In dubia hac & à Dd. variè agitata questione non una omnium est sententia: In majorem summam, quam quæ in principali fuit obligatione, ipsum quoq; esse obligatum, voluit Barr. in l. si a reo. 70. §. pen. l. si quis pro eo. 36. colum. 5. Angel. & Imol. in l. bi qui 34. §. pen. D. de fidejuss. quorum tamen traditio ratione vix nititur: Cum enim fidejussio principalis obligationis sit accessio §. fidejussores. 6. Inst. de fidejuss. nec plus esse possit in accessorio, quam fuit in ipso principali d. §. 6. l. bi qui. 34. §. h. s. ideoq; deficiente principali meritò quoq; deficiet accessorium

38. *l. cum principalis. 178. de R. J. l. rogatus. 33. ff. mandat.* etiam si iuramentum intervenierit *Vasq. illustr. contr. c. 40. n. 7.* Alij fideiussorem hoc modo acceptum, nec ad summam excedentem, nec etiam concurrentem,
39. obligatum, & sic fideiussionem hanc ut prorsus invalidam repudiantes, pro confirmanda sua assertione adducunt *S. fideiussores 5. Inst. de fideiuss. l. Grace. §. illud. 7. jnn. gloss. D. eod.* ubi ex verbis omnino non
40. obligari huius negotij nullitatem extorquere conantur, quæ tamen verba salva lectione legis retentâ commodius ita intelligi possunt, ut pro omnino non dicamus non omnino, sive non in solidum *secundum Mynsing. ad d. S. fideiussores Inst. d. tit. Alciat. 5. parerg. 17. & Githofr. ad d. l. Grace. ff. de fideiuss.* negatio enim illa postposita signo universalis non
41. semper æquipollet suo contrario, ut patet ex *l. si servum. S. si plurimum. ff. si quis caut.* Dissent. Hoen. in *quest. ad Instit. d. disp. 11. contrav. 11. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 16. tit. 9. n. 2.* Ex his autem contrariis Dd. opinionibus, quarum utraq; minus favorabilis videtur, alij aliam tandem conclusionem desumunt, quæ fideiussorem in concurrentem summam rectè obligatum asserunt, quæ etiam ut æqvior reliquis præferendam puto *per text. express. in l. rogatus. 33. D. Mandat. l. 1. S. 4. de V. O. l. hæcenus. 11. in fin. ff. de constit. pecun.* Quia is qui pro maiori summa sese obligavit, in minorem quoq; consensisse censetur *l. diem proferre. 27. S. si plures. 3. ff. de recept. arb. l. cum furti. 9. ff. de in lit. iur. l. si cit. 199. ff. de V. O. cum sub maiori summa semper etiam comprehendatur minor d. l. 1. S. 4. l. si annus. 27. S. si cum decem. 5. D. de pact.* unde eleganter notat Petr. de Bella Pert. in *d. l. Grace. §. 7. D. b. tit.* si illud quod continetur in obligatione fideiussoria, reperiat in principali, tunc fideiussorem demum ad ejus præstationem esse adstrictum: cum hunc saltim in finem obligatio talis ita concipiatur, ut creditor eo certius sibi persuasum habeat, fideiussorem in maiori summa reo principali gratificari non recusantem, in minori multo magis id præstare fuisse paratū
47. *Vvesemb. in parat. de fideiuss. n. 5. d. S. fideiussores Inst. eod. Vasq. illustr. contr. c. 40. n. 5. Decius in l. in eo quod plus. 110. n. 10. de R. J. Gomez. variar. resol. c. 13. n. 2. Treutl. volum. 2. disp. 28. ibes. 4. lit. 6. Dissent. Franc. Comm. lib. 6. comm. c. 6. n. 8. Goedd. de contr. stip. p. 306. concl. 4. n. 75. & seqq. Horn. d. disp. 15. contrav. 11. Fachin lib. 3. contr. c. 51.* Ut ut autem hæc se habeant, ætius tamen & efficacius fideiussor ad eandem causam quam ipse principalis obligari potest *l. 2. C. de fideiuss. minor. Franc. de fideiuss. c. 3. n. 7. & seqq.*

Et c. 4. n. 106. & seqq. VVesemb. in parat. b. tit. n. 5. Alibuf. d. c. 86. n. 14.
 nam fidejussor soli quoque obligationi naturali accedere *l. fidejussor. 16.* 49.
§. fidejussor. 3. D. de fidejuss. non tamen sine stipulatione, quæ est juris ci- 50.
 vilis *§. de constituta. 10. Inst. de act. Vult. lib. 1. Jurispr. Rom. c. 39. in pr. obli-*
 gari potest *l. 16. §. 1. l. 44. ff. de fidejuss. l. blanditus. 12. C. eod. l. §. S. satisfac-* 51.
ceptio. D. de V. O. & sic naturaliter & civiliter simul obligatur, cum 52.
 principalis naturaliter tantum fuerit obstrictus *Mant. lib. 16. lit. 9. n. 9.*
 vel potest fidejussio talis fieri cum hypotheca *l. creditori. 2. l. omis. 17.* 53.
l. pignoribus. 25. C. de fidejuss. & interpolito juramento fidejussoris, quod 54.
 tamen contractui adjectum nunquam operatur, ut iste contractus de-
 generet, vel fidejussor in plus, quam ipse principalis obligetur: sed
 eundem in forma & natura sua efficaciorē saltem & firmiorem red-
 dit *l. fin. C. de non numer. pec. Vasq. Illust. contrav. d. c. 40. n. 7. vel etiam* 55.
 cum instrumento paratam executionem habente *Bart. in l. bi qui. 34.* 56.
n. 11. D. de fidejuss. Bald. in l. si pro ea. 10. n. 6. C. maud. Gomez. tit. de fidejuss.
n. 7. Bail. lib. 2. Obs. 29. n. 12. aut adjectione pœnæ alicujus vel facti 57.
gloss. in l. sicut. 65. in fin. D. b. tit. VVesemb. in parat. eod. n. 5.

THESES. III.

Fidejussoris obligatio ex mora rei principalis
 non augetur.

Quia in contractibus potissimum ad tempus contractæ obligatio- 58.
 nis est respiciendum *l. Rustilia. 69. ff. de contrab. empr. fidejussor autem*
 pro debito aliquo simpliciter interveniens in aliud, vel plus, quam
 quod tempore intercessionis revera debitum fuit, sese obligasse non
 præsumitur *l. per retentionem. 4. & l. pignoribus. C. de Usuris. Covar. lib. 2.* 59.
Miscell. 12. Frant. Connan. lib. 6. comm. c. 7. Cujac. in l. 117. D. de V. O. & in
tyact. ad Afric. in l. centum Capuæ. D. de eo quod cert. loc. Vult. ad §. fidejussores.
Inst. de fidejuss. n. 4. & seqq. Hypol. de Marsil. in tr. de fidejuss. n. 91. & seqq.
 nisi nominatim, & expressè in usuras *l. 10. C. de fidejuss. vel pro negotij* 60.
 qualitate & conditione in omnem causam: cujus nomine omnis ve- 61.
 nit utilitas, quæ ex re aliqua percipi potest *arg. l. præterea. D. de rei vind.* 62.
l. pen. §. pen. D. si usufruct. per. Mant. d. lib. 16. tit. 14. n. 23. & n. 26 sese ob-
 ligaverit, tunc enim sibi ferat acceptum, quod ab initio hanc legem
 contractui dixerit *d. l. fidejussores. 68. §. 1. D. de fidejuss. l. 2. §. pen. ff. de ad-* 63.
min. ter.

- min. rer. ad civit. pertin. Duar. de eo quod cert. loc. c. 4. Donell. ad l. 1. cod. tit. Hunc peculiari Lubecensium statuto lib. 3. tit. 5. § 1. expressè ita cautum legitur: Wird emer zum Bürgen gesetzt vor schuld auff gewisse zeit/ der Bürge muß auff den fall der nicht haltung derschuld bezahlen/ vor den schaden aber darff er nicht antworten/ sondern der Principal muß denselben gelten/ vnd richtig machen/ es we: e dann ein anders außtrüchlich pacsirt vnd bedinger: Ideoqve pro maiori cautela quicunq; a ctionis aut negotij alicujus nomine intercedit, si in omnem causam teneri nolit, taxationem certam addere potest, ultra quam se teneri nolle expressè profiteatur l. intro. §. C. de pact. int. empt. & vend. l. si mandator. §. C. quod cum eo. l. veteribus. 39 ff. de pact. l. quæro 54. ff. Loc. Coler de protest. execut. p. 1. c. 10. n. 309. cum & naturalis suadeat aqvitās, ut unicuiq; propria noceat mora l. in condemn. sione. 173. §. unicuiq; de R. J. l. cum procurator. ult. ff. de fidejuss. l. liberum.
65. 17. §. fin. D. ad municip. nec alterius facto prægraveretur is, qui nihil commisit l. de pupillo. §. §. D. de oper. nov. nunt. Sicut nec ad aliud quodpiam augmentum, quod accessorie venit ad principalem obligationem, est adstrictus: veluti si principalis ad pœnam aliquam sit condemnandus l. fin. D. de fidejuss. d. l. fidejussores. cod. l. 1. ff. de in lit. jur. l. pignoris. C. de Usur. Joan. And. in addit. ad Spec. tit. de fidejuss. Hypol. de Marf. d. 17. n. 91. quia fidejussores non aliter possunt obligari nisi stipulatione, seu verbis, quod non nisi utroq; loquente, & alterutro ad interrogationem directè respondente fieri potest l. 1. in pr. ff. de V. O. l. blandisus. 12. C. de fidejuss. l. si verò non remunerandi 17. §. 14. D. mand. effectus autem stipulationis præsentis ad futura non est extendendus gloss. in l. damni.
66. 18. §. si is qui. §. de damn. inf. l. quicquid. 99. de V. O. propterea haud convenienter fidejussorem ad id, cuius tamen in stipulatione facta non erat mentio, obligatum esse statueretur: veluti si ex forma statuti pro vulnere sit pœna centum, & pro homicidio mille: post fornicatam inquisitionem contra Titium de vulnere, pro quo fidejusserat sejus iudicatum solvi, pendente processu vulneratus decesserit, hic sanè fidejussor non nisi in centum erit condemnandus, & hanc opinionem pluribus rationibus illustrat ac sequitur Hypp de Marf. d. 17. n. 91. & seqq. non attentis dissentientium argumentis per l. 17. D. ut leg. non. sav. l. 56. §. 2. D. de fidejuss. l. 2. §. fin. D. qui sati d. cog. l. 2. ff. in quib. cau. pign. vel hypoib. sac. contr. l. 56. §. 2. D. de fidejuss. l. 10. ff. rem pup. salu. sor. ad quæ eleganter & late respondet Hering. d. 17. c. 24. n. 152. & seqq.

Fidejussor pro debito pecuniario vel civili intercedens etiam ad carceres sese obligare potest.

Quamvis, cum nemo membrorum suorum sit dominus, non possit se quispiam obligare ad pœnam corporalem *l. liber homo. 13. in pr. ff. ad l. Aquil. nec ad torturam d. l. 13. l. item quod. 15. §. quæstionem. 41. D. de injur. VVesemb. in parat. de fidejuss. n. 4. lit. D. & propterea nec valeat fidejussio, de sistendo aliquem sub pœna corporali Bart. in l. 4. ff. de cust. & exhib. reor. Angel. in tract. malef. ad verb. pro quibus fidejussor. in pr. nec conventio, per quam ad manus, vel alterius membri amputationem quis se obligat Bald. in tit. de pace constant. in §. damna. n. 4. Borcholt in §. juris præcepta. 4. Inst. de just. & jur. Sed talem obligationem ineuntes, meritò homicidæ sul. & conditoris creaturarum inimici sint dicendi Guido Pap. decis. Grat. quæst. 278. Exinde tamen non est concludendum, quod nec ad carceres quis se possit obligare, præsertim cum carcer non tam habeatur pro pœna, quàm pro custodia *l. aut damnum. 8. §. solent. 9. D. de poen. l. un. C. de priv. car. inbib. Menoch lib. 2. arbit. cas. 305. Alibusi. lib. 1. Dicael. c. 98. n. 257. & lib. 3. c. 49. n. 29. Hartm. Hartm. obs. tit. 45. n. 5. & ex permissione legis quilibet per magistratum in carcerari queat *l. 1. in fin. C. qui bon. ced. poss. l. nemo. C. de exact. tribus. l. àit Prætor. 10. §. fidebitorem. 16 ibi Bart. & alij. ff. quæ in fra. cred. l. si fidejussor. 7. §. si satisdatum 2. D. qui satisd. 209. Maxime si ad id solenniter se obligaverit, quia tunc ipsi ita volenti & consentienti nulla videtur fieri injuria *l. 1. §. usq. ad ed. 5. ff. de injur. l. si quis. 29. C. de pact. l. pactum inter heredem. 46. D. eod. God. consil. 103. n. 55. & n. 64. Imo nihil magis bonæ fidei est conveniens, quam id præstari, quod inter contrahentes est actum *l. ex empto. 11. §. 1. de act. empt. l. 1. in pr. ff. de pact. Talis obligationis naturam sapiebant olim pacta obstagij, vulgò dicta, die leistung/ ober leistung/ quorum usus hic fuit inter nobiles Germaniæ non infrequens, ut si pacta conventa sua obligatione obstagij non servarent, debitores, vel eorum fidejussores interpellabantur literis creditorum, ut se juxta obligationis formam, loco & tempore convento sisterent, non recesfuri, donec promissis satisfecissent: non sustinentes se, famosis picturis ubiq; affixis mirabiliter traducerentur: quæ equeidem constitutionibus Imperij primò adprobata Ord. Polst. de an. 48. tit. von wucherlichen Contracten §. fin. & multis præju-*****

83. prajudicijs confirmata: postea verò propter nimium abusum & scandala publica, novissima Imper. *Constit. de an 77. tit. 17.* omnino sublata & immutata tradit *Gail. lib. 2. de P. P. cap. 2. n. 6. & lib. 2. obs. 45. per l. succurretur. 9. & l. seq. l. nec nov. 28. §. 1. ex quib. cau. maj. Mysi. cent. 6. obs. 51. VVesemb. in parat. d. tit. n. 5. God. consil. 103. 4 n. 59. iud. ad n. 69. Vasq. de success. & ult. volunt. lib. 3. §. 22. n. 81. Coler. de process. execut. part. 1. c. 8. n. 88. & seqq.*

THES. V.

Fidejussor renuncians beneficijs fidejussorum ante reum principalem rectè convenitur.

- De jure veteri creditori liberum erat etiam ante principalem reum fidejussorem convenire, & ab eo debitum exigere, coq; non satisfaci-
 85. ente ad alium, donec totum id quod sibi debitum erat, consequeretur, transmutum facere *l. 4. in pr. ff. l. 3. in pr. l. 5. l. 23. C. de fidejuss. Goedd. de contr. stip. c. 9. n. 95.* Hodie verò fidejussor tribus potissimum beneficijs, ex
 86. singulari æquitate & commiseratione sibi indultis, anteqvam pro alio solvat, uti potest. quorum primum est Excusationis, quo principalis
 87. debitoris bona executi, & inde solutionem fieri petit *Nov. 4. c. si quis igitur. 1. junct. auct. presente. C. de fidejuss.* Alterum est Divisionis, seu Epistola D. Hadriani, quo creditor cogitur actionem dividere, & à singulis
 88. ratam partem petere, modo litis contestata tempore omnes sint solvendo
 89. *§. si plures §. Inst. de fidejuss. si enim eorum quidam solvendo esse defuerit, ex eo ceteri onerantur d. §. 5.* Tertium beneficium est
 90. cedendarum actionum: quo creditor fidejussori solvere parato actiones suas adversus confidejussores, ad repetendum illud, quod pro ijs
 91. solvit, cedere tenetur *l. cum alter. 11. C. de fidejuss. l. ut fidejussor. 39. D. eod.* Quibus beneficijs num velit uti, an verò renunciare *duob. priorib. 91.*
 92. in ipsius arbitrio est positum. Renunciatione enim facta iisdem se tueri velle non præsumitur, & propterea ante reum principalem rectè
 93. convenitur *c. quam periculosum. 7. quæst. 1. c. ad Apostolicam. Extr. de regul. & trans. Spec. in tit. de renunc. & concl. §. 1. vers. viso de beneficio n. 18. & n. 24. Hipp. de Marf. d. 17. n. 7.* Hæc autem renuntiasse censetur, si quoad dictorum beneficiorum primum sese tanquam principalem debitorem,
 94. Als einen selbstschuldener/ obligaverit *Georg. Schult. in synops. Inst. Imper. de fidejuss. lit. c. Mant. d. lib. 16. tit. 17. n. 4.* quam tamen formulam obligationi

tionem fidejussoria insertam alij quam plurimis distinctionum subtilita-
 tibus ne vis obscuram reddunt; sufficiat verò nobis ipsi hoc in negotio
 tantam vim & efficaciam esse, ut nec propriè fidejussor appelletur is,
 qui tanquam principalem debitorem sese constituit, & proprio nomi-
 ne, non in eventum dilata, vel non facta per principalem solutionis
 se obligat pro alieno debito, faciens ex eo casum proprium *Cravet.*
cons. 272. n. 13. vers. tertio respond. satis enim manifestum est reum princi-
 palem & fidejussorem non esse unum & idem *l. reos principales. 23. C. de*
fidejuss. nec eum qui tanquam principalem sese obligavit propriè fide-
 jussorem manere: cum quod facta nominum & rerum confusio non
 sit introducenda *l. fin. C. de legit. iur. l. si u. qui. 13. §. utrum. 3. ff. de reb. dub.*
l. fin. eod. cum quod difficile & inconueniens sit, ut unus homo, in una
 & eadem causa, unoq; respectu duorum vicem sustineat *gloss. in verb.*
finia. in l. fidejussoris. C. de fidejuss. & in l. si plures. 9. ff. de pact. arg. l. pupillus.
§. 5. item ipse. 2. ff. de auct. & cons. tut. l. ult. ff. judic. solv. l. Titia. 200. ff. de
condit. & demonst. l. ille a quo 12. §. pen. ff. ad SCs. Trebell. nec quoq; dicen-
 dum erit verba illa: Constituo me principalem: dicis tantum gratia
 fuisse adjecta, quod prorsus esset iniquum, & ἀνόσιτον. Iniquum,
 cum captiosa fallacia à jure nostro expressè improbetur *l. cum Aquili-*
ana. 1. ff. de transact. l. quoties. 59. de V. O. l. Paulus. 8. ff. de Prat. stip. l. si rem.
41. ff. de V. suc. l. si uxori. 39. in pr. ff. de aur. & arg. leg. l. 5. C. ad SCs. Vellej. l.
fin. C. de pact. int. empt. & vend. ἀνόσιτον: quia nimis absurdè diceretur,
 principalem se constituere, sed non principaliter obligari, qui tamen
 ejus jure, in cuius locum per voluntariam stipulationem succedit, me-
 ritò debet uti *l. quod ipse. 143. l. qui in ju. 177. de R. 7. ac indubitatè insu-*
 per juris est, omnibus obligationibus conventionalibus per pacta sua
 legem ac formam contractui dare contrahentes *l. 1. §. 6. ff. de pos. l. in*
conventionalibus 52. ff. de V. O. l. 3. §. 1. de jur. dóm. impetr. nec cuiquam li-
 cere adversus pacta sua venire, & contrahentes decipere *l. si quis in con-*
scribendo 51. C. de Episc. & cler. l. pen. C. de pact. Hancq; sententiam non
 solum in praxi communiter observari, sed etiam secundum eam, ut
 civitati magis amicam in Camera Imperiali multis ante annos judica-
 tum fuisse, testatur *Gail lib. 2. Obs. 28. n. 6. Hering d. 27. c. 27. n. 121. & seqq.*
 quod tamen de jure Saxon. non ita simpliciter procedit. Eo enim licet
 fidejussor tanquam principalem debitorem sese obligaverit, per hoc
 tamen beneficiū excussionis non amittit, nisi insuper & huic expressè

- & in specie renunciaverit *Job. Cöppen. lib. 2. Obs. 31. n. 11. tit. fu. Const. Elect. Aug. Novell. 18. part. 2.* Secundo, nempe Divisionis beneficio fidejussores renunciassent dicuntur, si plures eorum ita se obligaverint: Dasi geloben vnd geteden/ wie vordemelte Bärgeu sämptlich/ vnd ein jeder besonders/ dasi einer für alle/ vnd alle für einen/ mit etner gesamnten vnd vngeschiedenen Hand hassen/ vnd zahlen/ vnd sich keiner mit dem andern behelffen sol per ea quæ tradit *Hering. d. 17. c. 17. n. 150.* cui in effectu non ad nullum hanc quoque subiicit clausulam: Wosern auch einer vnter vns gewahnet wårde/ so sollen vnd wollen wir alle gewahnet sein/ vnd keiner mit seiner quota oder anpart außziehen/ noch einer auff den andern weisen/ sondern ein ieder für die gange Summa hassen. Ex quibus apparet hoc beneficium semper plurimum confidejussorum concernere personas, & quidem tales, qui in eandem summam sese obligaverint: nam licet pro uno debitore principali, pro diversis tamen summis, plures fidejussores intercesserint, confidejussores dici non possunt, nec beneficium hoc divisionis ullo modo gaudent *l. si a Titio. 43. l. inter eos. 51. §. duo. ubi Bav. de fidejuss.* Prædictam renunciationis clausulam impugnat *Daniel Moller. in comment. ad Const. Elect. const. 17. part. 2.* ubi verba illa Einer für alle vnd alle für einen/ non modo in utilia & superflua, sed etiam nullius omnino efficacie arguit: cum tamen communi quasi stylo sit receptum ut per illa huic beneficio expressè renunciatum censeatur, idque in iudicando etiam ita observetur *Hering. d. 17. c. 17. n. 54. & seqq. & c. 27. n. 73.* Imò hanc ipsam opinionem iure quoque Saxon. magis esse receptam, & securum eam in Juridica facultate Jenensi aliquando pronuntiatum, testetur. *Coley decif. 220. n. 42. Georg. Schult. in synops. Inst. Imp. de fidejuss. lit. C. Teitp.* cedendarum scilicet actionum usus in eo potissimum consistit: ut fidejussor ante solutionem, re adhuc integrâ, à creditore petat, ut actionibus, quæ ipsi contra principalem debitorem & confidejussores competebant, cum instrumentis principalis debiti, & omnibus alijs qualitativis, cedat, hunc in finem, ut habeat regressum ad rem principalem, suosque confidejussores *l. cum alter. 11. C. de fidejuss. l. ut fidejussor. 39. D. eod.* factâ namque solutione inter fidejussorem solventem, & reliquos confidejussores nulla superest obligatio: quæ tamen mater est actionum *l. licet. §. ea obligatio. ff. de procur. per quam fidejussor solvens ab his pro quibus solvit, aliquid repatore possit: cum solutione unius ex illis quoque omnes liberentur; arg. l. Modestinus 76. ff. de solut. & liberat. l. si mandatu. 13. l. 15. l. 36. ff. de fidejuss. l. Stichum §. si creditor ff. de solut. l.*

Papinianus. *l. 1. qui mandatum. 43. D. Mand.* nec sufficit ut fidejussori cedantur actiones verbottenus, sed præterea opus est, ut exhibeatur instrumentum principalis debiti, si modo creditor id penes se habeat, nam si perierit se amisisse, & simul cedat actionibus merito est audiendus. *Franc. Marchis. quæst. 390. part. 2.* aliis fidejussor solutionem commodè denegare potest. *Bald. in l. si nomen. ff. de hered. vel act. vend. Alex. in l. sciendum. in 2. colum. ff. de P. O. l. sicuti. 21. C. de fidejuss. Schneid. ad §. si plures. n. 23. Inst. eod.* creditor vero, si fidejussori solvere parato, actiones cedere nolit vel culpâ suâ non possit, ab agendo prorsus debet repelli. *Id. in d. l. cum alter. C. de fidejuss. l. Strychum. 95. §. pen. ff. de solut. & lib. Hering. d. tr. c. 27. part. 3. n. 12. & seq.* Ceterum hoc beneficium nec fidejussori prodest, si fidejussorem se esse negaverit, & de mendacio fuerit convictus. *arg. l. sed hoc ita. 22. §. 1. ff. de re jud. Hipp. d. l. n. 324.* Item si pater iusserit filio familias credi pecuniam *Boer. decis. 221. n. 11.* Dantur & alijs speciales casus, hoc beneficium non admittentes, de quibus videre licet *Hering. d. tr. & 27. part. 3. n. 19. & seqq.* Ex prædictis verò non minus dubia ducitur quæstio: Ecquid hic generalis sufficiat renunciatio, an verò expressa & specifica requiratur? Sunt qui prius affirmant, moti potissimum et ratione, quod tantum operetur renunciatio generalis quoad omnia, quam specialis, quoad speciatim enumerata. *l. si duo. 51. ff. de admin. tut. l. si chorv. 79. in pr. de leg. 3. l. omnes. C. de præscrip. 30 vel 40. ann. Boer. consil. 30. n. 13. Tiraq. in l. si unquam. in præf. n. 117. & n. 22. C. de revoc. don.* Posterius tamen affirmantium opinio magis amplectenda videtur, cum, quod contrahentes à verbis generalibus omnino sibi cavere debeant, ne ex effuso sermone in periculum incidant. *l. fin. in fin. C. de dot. promiss.* cum quod multò tutior & humanior prior adpareat, teste *Tiraq. d. præf. n. 130. C. d. tit. & secundum eam Dominos Camerales sapientissimè pronuntiasse tradat Coler. decis. 220. n. 31 Georg. Schult. in syn. Inst. Imp. d. tit. lit. c. quæ etiam comprobavit Elez. Sax. Aug. d. Const. Nov. 17. part. 2. §. Damit aber nicht disponit: Daß in solchen Fällen eine außerordentliche Verzicht und spezifische Renunciation erforderlich werde. Specialiter tamen renunciatio quoque censetur, non solum si renunciant non speciali in forma consueta, sed etiam, si verbis in effectu idem importan-
tibus, subiecta generali renunciatione omnium beneficiorum sibi competentium, uti fuerint, quia tunc satis de intentione partium constat, per ea quæ supra dicta sunt. *n. 107. & seq.**

Fidejussorem minus idoneum accipiens eum ad probasse videtur, & propterea ulteriorem cautionem petere non potest.

129. Pro alijs fidejussores intervenire possunt omnes ij, qui alijs promittendo efficaciter obligantur *20 in summa. lit. C. de fidejuss. in pr. Treutl. vol. 2. disp. 28. thes. 2. lit. 4. Goedd. part. 3. disp. 11. thes. 3.* sive patres familiar. sint sive filijsfam. nam & filium familias pro patre etiam fidem suam interponere posse constat ex *l. si dubitet. 10. §. 1. ff. de fidejuss. l. filius familias. 8. C. eod. l. 2. §. 1. ff. qui satud. cog. l. 1. in fin. C. de filiosfam. min. l. si ex alio. 9. C. qv od cum eo.* Contrà verò quibus non est pps stipulandi, ijs nec est potestas fidejubendi: quorum quidam vel specialiter prohibentur lege, vel ut minus idonei recusantur. Prohibentur lege, Mulieres qvæ licet aliàs proprio nomine contrahendo efficaciter obligentur *l. 8. §. 1. l. 5. l. 6. ff. l. 2. l. 4. l. 10. & l. 13. C. ad SCt. Vellei.* ob sexus tamen imbecillitatem auctoritate SCti vellej. pro alijs intercedentes illarum intervantur; *l. tit. ff. & C. ad SCt. Vellej. l. 3. l. 48. in pr. ff. de fidejuss.* item Milites qvi ideò hoc fruuntur privilegio, ne omisso armorum usu à militiæ studio avocentur *l. milites. 31. C. locati. l. 8. §. 1. D. qui satud. cog. eoq; ut & reliquis militibus Romanis concessis privilegij, milites etiam nostri temporis gaudere puto, per ea qvæ tradit Christoph. Hensleb. in method. tract. de privil. lib. 38. Jason. in l. licet. 19. C. de pact. Catharan. decisio. n. 49. Gail. 2. obs. 113. Obrecht. de discipl. milit. n. 84. & seqq.* qv od tamen non indistinctè ad omnes omninò castra sequentes, & ociosos milites, sed eos duntaxat qvi de publico conducti sunt, & hostium periculo obnoxij rectè restringit *Gail. d. Obs. 118. n. 17.* Servi, extra causam peculiarem *l. servus. 19. D. de fidejuss. l. cum qv iv. 38 ff. de pecul. l. 2. ff. de solus. & liberat.* Tanquam minus idonei recusantur, Pupilli & minores, absq; consensu tutorum & curatorum: utrobiq; enim restitutionis periculum est subtrimescendum *l. ait Prætor. 7. §. 9. de minor. l. 3. C. de restit. min. l. 1. C. de filiosfam. min. l. 49. ff. de fidejuss.* Furiosus: qvia nullum negotium gerere potest. *l. si à reo. §. si à furioso ff. de fidejuss. l. 5. D. de R. J. nulla enim ejus est voluntas l. furioso. 40. de R. J. nullusq; consensus l. 2. C. de contr. empt.* Mutus & surdus: qvia iste verbis respondere stipulanti nequit; hic verò stipulantis verba non exaudit *§. mutum. 8. Inst. de inutil. stip. §.*

item surdus. Inst. quib. non est permis. fac. test. quorum tamen utrumq. in 145.
stipulatione necessario requiritur l. 1. §. ult. de O. & A. l. 2. ff. de V. O.
Prodigus: qui neq. finem, neq. tempus expensarum habet l. 1. C. de cur. 146.
furios. vel prod. ideoq. parum à furioso differre perhibetur l. 40. D. de R. J. 147.
Ebrii: qui planè ex homine fieri videntur vel pecus, vel saxum, lo-
qvi & nescire quid loquantur: qui totos dies bibendo nihil præcipuè
& grave habent in animo, sed pleni sunt gaudio & socordia Polyb. lib. 8.
pag. 536. ac sapissimè dum in exsiccandis poculis alios vincere conan- 148.
tur, tantum liquoris attrahunt, ut pro importandis urceis ipsi expor-
tentur nec amplius erecti valeant ingredi Hering. d. tract. c. 7. n. 132. 149.
Quibus etiam adnumeratur Procurator litigiosus: quippe ab hoc, ut
calumnias præceos & fori anfractus experto difficilius pecuniam, 150.
quam ab Hercule clavam quis extorsit Petr. Rabuff. in l. si ita stipulatu.
col. 4. ff. de verb. sign. Hypp. de Mars. d. 17. n. 257. Partib. litig. lib. 1. c. 9. n. 31. He- 151.
ring. d. l. n. 590. & hisce similes, qui fori aliqua præscriptione uti possunt
arg. l. 2. qvi surd. cog. fidejussores enim non tam facultatum abundan- 152.
ti, quam conveniendi facilitate idoneos esse oportet l. 3. ff. de fidejuss.
l. fidejussor. 2. ff. qui surd. cog. l. 2. ff. de fund. dos. ne, dum periculum evi-
tare desideramus, in id ipsum potius incidamus Heig. ad pr. Inst. b. tit. n. 17. 153.
Si quis tamen horum aliquem fidejussorè acceperit, ipsum adprobasse
videtur, ideoq. ulterius sibi caveri, petere non potest, licet ignorantia 154.
quandam prætereendere velit: cum quilibet debeat habere scientiam,
conditionis ejus cum quo contrahit l. qui aliquo. 19. ff. de R. J. l. 223. de 155.
V. S. Cujac. lib. 7. Obs. c. 36. quam si non habet, sibi impuret quod non
diligentius in conditionem ejus inquisiv erit, cum paria sint scire vel 156.
scire debere l. quod te 5. junct. gloss. ff. de reb. cred. d. l. 223. de V. S. l. si Titius.
43. in pr. D. de fidejuss. aut creditori hujusmodi sufficienter probare in-
cumbit, quod iste fidejussor non idoneus, communis opinione habitus
fuerit pro idoneo, divite, & solvendo, ad hoc ut ipse qui eum accepit
excusetur Alex. in d. l. 43. D. de fidejuss. & in consil. 60. incip. consideratù præ- 157.
allagat. in 1. colum. in 5. volum. arg. l. 3. in pr. ff. ad SCt. Maced. l. miles. 21. S.
ruulier. 12. ff. ad l. Jul. de adul. l. Barbarium. 3. ff. de Offic. Prætor. Hypp. d. 17. n. 37.
quo casu ipsum, qui talem fidejussorem minus idoneum, affirmaverit
esse idoneum à creditore rectè conveniri posse, tradit Heig. ad §. fin. Inst. 158.
de surd. int. vel cur. n. 35. & seq. per l. xum ostendimus. 4. in fin. ff. de fidejuss. int.
Faru de puteo in tr. de Syndic. in verb. fidejussor. offic. al. c. 3. n. 1. & seq.

Fidejussor non habens alia bona nisi talia quæ non veniunt in generali obligatione, si fidem suam pro aliquo interposuerit, ea ipsa quoque obligare, & ut fidejussor idoneus rectè adhiberi potest.

- QVI præter aliam fidem nihil omnino habet in bonis, aut saltem talia, quæ alienari sunt prohibita, vel restitutioni obnoxia, licet non videatur dari fidejussor idoneus, quia contra eum si principalis non sit solvendo, vel ratione paupertatis, vel conveniendi difficultatis, nulla possit intentari actio, ob defectum consensus eorum, quorum interest res istas non alienari. *nam in nullam. 6 ff. de del. l. quod si posses. 17. ff. de pet. hered. l. videamus. 26. ff. de adl. edict. l. cum tu, extr. de Uti. cum tamen fidejussor propterea obligationi accedat, ut creditur ei magis debitum in tuto constituatur, isque à fidejussore suum consequi possit, si forsan debitor facultatibus fuerit lapsus. §. fin. in 2. de reple. atque ita fidejussionis finem aliquo modo cessare adpareat: non tamen exinde sequitur, quod alienatione prohibita, statim quoque interdicta sit fidejussio. cum illa sit actus per quem dominium transfertur strictè & propriè loquendo *glos. in l. in ambigua. ff. de legib. Paul. de Castrensi, in l. scire leges. ff. eod.* hac vero interposita & præstita, nulla fiat alienatio, nec dominium ullum ab initio in creditorem transferatur, non magis, quam is alienat, qui duntaxat omittit possessionem *l. non alienat. ff. de R. J. & magna in super differentia sit inter communem loquendi usum, (vercussen/vercussenden/ober Bargehastswelse beschweren)* qui tamen semper est attendendus *l. librorum 52. §. ad 4. Cassim. 4. de legat. 3. Barr. in l. Laban. ff. de supell. leg.* quò facere etiam videtur, quod in dubijs & obseutis semper secundam magis verisimilia sit judicandum *l. in obseutu. 114. D. de R. J.* quod nisi hic fieret, iste contractus nihil omnino operaretur, contra expressam legumlatorum intencionem, qui in omni dispositione ne verbum quidem otiosum, aut superfluum, sed unum, quodlibet eorum cum ministerio aliquid operandi adpositum & intellectum volunt *Bald. in Rubr. C. de contr. empt. in 9. quæst. Alex. in cons. 151. allegat. de Marf. d. 17. n. 194.* Sic in legato generali, quamvis non veniant res venales *l. generalis. 32. §. uncori. 2. ff. de usufr. leg. l. pediculu. 32. §. idem cum**

quæretur. 4. ff. de aur. & arg. leg. Si tamen sub tali legato alix res includi non possint, eas etiam contineri certū est; cum dispositio testatoris ita sit interpretanda ne reddatur inutilis l. Titio. 34. §. Lucius. 1. D. de legat. 2. quod etiam de fidejussione rectē intelligit Manic. d. lib. 16. tit. 14. n. 37.

THES. VIII.

Qui fidejussores constituere debet, etiam liberatur si pignora obtulerit.

Duobus enim modis, Fidejussoribus scilicet & pignoribus, creditoribus nostris rectē caveri traditur in l. 1. §. jubet. 9. de coll. bonor. l. 1. cgd. 4. §. addit. 8 ff. de fideicommiss. libert. & utriq; eorum idem effectus adscribitur, ut nempe creditori res sua cō magis salva sit, nec periclitetur, si solus debitoris personæ confidat d. l. 1. de coll. bon. nec adversatur l. 25. D. de R. J. ubi quidem plus dicitur esse cautionis in re, quam in persona: illius enim legis sensus non ita est intelligendus, ac si plus cautionis illi tribueretur qui habet actionem realem, quam qui habet personalem, sed saltem melius & cautius creditorem sibi prospectum habere, si rem, vel pignus apud se habeat, quam ut contra alium agat, & dubiam vel aleam experiatur §. unde constat. 15. Inst. de oblig. quæ ex delict. nasc. l. 1. itaq; 12. ff. de furt. Bart. in d. l. 25. & in l. prætoria. ff. de præt. stip. Cusbal. in addit. ad Decum de R. J. d. l. 25. lit. a. Et licet de jure veteri in contractibus quidem l. promissor. 21. §. fin. ff. de const. pec. d. l. 1. §. jubet autem. de coll. bon. l. 2. §. pen. quod legat. non autem æqvē in prætorijs stipulationibus, hujusmodi satisfactiones per pignora fuerint admittæ l. prætoria. 7. ff. de præt. stip. l. 1. in fin. ff. qui satius. cog. hæc tamen fuit ratio diversitatis, quod tunc temporis prætor facilius à fidejussore debitum exigere potuerit: cum etiam ante principalem rectē convenirentur l. 3. & l. tit. C. de Fidejuss. quam à pignoribus, quæ non semper inveniunt emptorem, sed sæpissimè non nisi varia circumductione distrahi possunt l. tit. ff. & C. de distr. pign. & C. de jur. dom. impetr. Hodie igitur, cum nec fidejussores ante excussionem ipsius principalis compelli queant, etiam pignoribus in judicio rectē cavetur gloss. & Dd. in d. l. 1. qui satius. cog. d. l. prætoria. de præt. stip. §. fin. autem. Inst. de satius. VVesemb. in parat. qui satius. cog. n. 7. Dissent. Hoen. in quest. ad Inst. disp. 15. contr. 2. Treusl. vol. 1. disp. 5. ibef. 2. lit. a. & lit. d. & vol. 2. disp. 28. ibef. 2. lit. f.

Fidejussor ejusvè heres post prorogatum à creditore, illo inscio, solutionis terminum, meritò liberatur.

- Hæc quæstio utut quotidiana & utilisima ab omnibus ferè prædicetur, de ea tamen variæ sunt Dd opiniones, præsertim cum interdum
 179. fidejussores quidam, cautius alijs procedere soleant. Fit enim quandoq; ut fidejussor ad certum tempus, pone non menses, se obliget, & diserte paciscatur, se ultra id tempus teneri nolle: creditor verò inscio eo & absente, vel præsentem quidem, sed non consentiente, terminum solutionis prorogationem debitori usq; in annum concedat, vel cum ipso conveniat, de accipiendæ frumentum, vinum, aut aliquid aliud loco pecuniæ, vel quocunq; modo alteret obligationem principalem
 180. sine consensu & scientia fidejussoris: Vel simpliciter fidejussor pro aliquo intervenit, nulla temporis conditione adjecta, & creditor terminum solutionis prorogari patitur. Hic, cum prioræ obligationis constituendæ modo fidejussorem multò cautius sibi prospexisse, quam
 181. posteriore, facile adpareat: illo, fidejussorem ab obligatione sua rectè liberari autumo per *l. si cum Hermes. 7. C. loc. l. item quæritur. 13. §. qui imple. 10. 11. ff. eod. arg. l. 1. in pr. vers. sed si venditor. ff. de peric. & com. res vend.* cum, quod res inter alios ad certum tempus gesta alijs non consentientibus præjudicium facere non possit; *l. tit. C. res int. al. gest. alijs non noc.* cum
 183. quod facta mutatione rei, vel pretij videatur esse novus contractus, cujus interventu prior tollitur obligatio *l. ubicunq; 60. ff. de fidejuss. l. novatione 4. C. eod. arg. l. pacta conventa 72. in pr. vers. Paulus. de contr. empt. d. l. si cum Hermes. C. locat.* Posteriore verò casu si simpliciter pro solutione faciendâ, purè, & sine aliqua temporis præfinitione intervenerit, circa
 184. solutionem factam prorogationem parum ipsi prodesse lubens concedo; *spec. tit. de fidejuss. §. 1. n. 19. Hypo. d. tract. n. 89. Tirag. de res. convent. §. 1. gloss. 7. n. 126. Gail. lib. 1. Obs. 91. in fin. & lib. 2. Obs. 30. n. ult. Franc. Marc. quæst. 539. Harum. Harum. in obs. præst. tit. 29. obs. 1. Hering d. tr. c. 20. §. 11. n. 1. & seqq. & hæc velut memoratu digna, & circa hanc quæstionem quondam occurrentia probè esse observanda, docet *Mynsing cens. 6. Obs. 63. in fin.**

THEB. X.

Fidejussor ad omnia damna & interesse, quod ex fidejussione sentit, contra principalem debitorem agere potest.

Quia de natura hujus negotij est, si de jussore conservari indemnem, 186.
& licet id expresse inter contrahentes non convenerit, huic tamen contractui tacite inesse dicitur Bald. in l. Constitutionibus. 20. C. de Usur. 187.
c. pervenit. Extr. de fidejuss. summa enim esset iniquitas fidejussorem remanere in damno, & dispendium pati, unde insigne videtur meruisse primum. Hinc quoque impendia mandati exequendi gratia facta, 188.
si modo bona fide facta fuerint, omnino sunt restituenda fidejussori, etiamsi is qui mandavit, si ipse negotium gereret, minus impendere potuisset l. si quis. 27. §. impendia d. l. si mandatu. 45. §. si fidejussor. 6. l. si qui 50. §. i. ff. mandati ita tamen, ut damna & interesse prius liquidentur, quam exequantur Bald. conf. 393. vol. 2. Boer. decis. 52. n. 8. Sebast. Med. 190.
dis. de casib. fort. part. 1. quæst. 11. n. 57. & de hoc novissime extat constitutio Imperatoris D. Rudolphi 18 Majj anno 1582. Vienna promulgata, hu verbis: Nach dem auch billich daß einem jeden gläubiger nicht allein zu set- 191.
ner Außständigen Hauptsumma/ vnd denen verfallenen interesse, sondern auch den erlittenen erbarn/ vnd billichen schäden schleunig verhoffen werde: So sol hinfüro auff den fall sich die Partheyen selbst mit einander derenthalben nicht löuten vernehmen / vnborgäglich durch daß ordentliche Amt/ daßin die Partheyen vnd sachen gehören/vorbescheiden/ die Hauptverschreibung bey dem Amt deponiret, vnd in kurzer frist mit gebührender liquidation verfahren werden: qvò etiam pertinent sumptus & impendia in litem per agendam facta d. l. si mandatu. §. si fidejussor. l. 4. l. si contra. 20. §. 1 C. mand. l. Titius. 76. ff. de procur. nec non ex, quæ dum in carcere obedientiarum, vel districtu: Im Bürgerlichem gehorsam oder Einsager/aut etiam qvondam in obstagio per 193.
septimanas, vel menses aliquot delituerit, & sic res suas negligendo, impendere necesse habuit d. c. pervenit. Extr. de fidejuss c. fin. de for. comper. 194.
Hypol. de Marf. d. 17. n. 193 Hering. c. 26. n. 60. quanquam de jure Saxon. qvoad expensas obstagij, aliud prorsus constitutum legatur, quæ five modicæ erant sive magnæ, nullo tamen modo repeti poterant.

Elst. Aug. Consil. Nov. 22. pars. 2. Daniel Moll, in comment. ad eand. consil. n. 6,

195.

Adpo-

